

Az 1868-ik évben, Selmecezen tett légtüneti észleletek összevonása.

H ó n a p	Á t l a g o s				Összes csapadék
	Hő- mérsék	Lég- nyomás	Pára- nyomás	Ned- vesség	
	R.°	Párizsi vonal.	%	P. v.	
Január	— 1.5	313.3	1.6	88	6.0
Február	+ 0.2	314.4	1.8	84	11.5
Martius	+ 2.0	312.7	1.9	78	18.0
Április	+ 6.3	312.8	2.3	66	18.0
Május	+ 13.3	315.0	4.0	65	23.3
Junius	+ 16.0	314.9	4.4	58	22.0
Julius	+ 15.8	313.6	4.6	62	21.0
Augustus	+ 12.1	314.3	4.3	79	10.0
September	+ 13.1	314.4	4.0	67	3.0
October	+ 8.4	314.3	3.2	76	39.5
November	+ 1.5	313.3	1.9	75	30.0
Deczember	+ 1.4	313.2	2.1	88	59.0
Évi átlag	+ 7.38	313.85	3.10	73.8	261.3

Legnagyobb hideg volt Január 1-én reggel — 9.8°; legnagyobb meleg volt Julius 27-én délben + 24.2°, s így a legnagyobb hőmérséki különbség 34°. Utolsó fagy volt a tavaszon April 4-én, első fagy az őszön November 13-án.

Szélirány százalékokban, az egész évben:

É	1	D	1
ÉK	0	DNy	36
K	2	Ny	17
DK	5	ÉNy	38

Uralkodók voltak tehát az ÉNy-, DNy- és Ny-i szelek, mint az ez előtti években is. Nem lesz talán érdektelen azon körülménynek megemlítése, hogy Május- és Juniusban észlelt ÉNy- és Ny-i szelek, az egész éven át és az ég minden tája felől jött szelek összességének nem kevesebb, mint

szegének 20%-át teszik, mely tény igen szép összhangzásban van azon elvekkkel, melyek e lapok múlt évi folyamának XI-ik füzetében „a május-juniusi fagy“ okainak magyarázásánál kifejtettek.

Ha az 1868-ik évi átlagos hőmérséklet $+ 7,38^{\circ}$ R. összehasonlítjuk az 1865-ik évi $+ 6,60^{\circ}$ R. és az 1866-ik, évi $+ 6,57^{\circ}$ R. átlaghőmérsékkel, első esetben $0,88^{\circ}$ R. második esetben $0,81^{\circ}$ R. különbség tűnik ki. Ez évben tehát hasonló égalji viszonyok közt levő erdei fáink mintegy 296, illetőleg 34 melegegységgel (1° meleg 24 órán át) többet használhattak fel az áthasonítási műfolyamra, mint az említett évekből. Ezen melegtöbbletnek egy része virágrügyelőképzésre, s legtetetemesebb része új faréteg képződésére fordított. Igen! A faképződés organicus vegyfolyamánál a napsugarak melege és világossága az anyaghoz köttetik, hogy kemenczéinkben, gőzkazánaink alatt, olajlampáinkban s szövétneinkben megint kiszabaduljon. E szerint az a mi szobáinkat melegíti és világítja, tápszereinket élvezhetővé teszi, gőzmozdonyainkat hajtja — nem egyéb, mint a napnak az orgánicus életműködés által megtakarított melege és világossága. F. L.

A fák virágzására és a gyümölcsérésre szükséges melegösszeg.

Valószínű, hogy a lefolyt évben e lapokban időnként közölt „légtüneti észleletek Selmecezen“ az olvasóban kérdést ébresztettek az iránt, hogy mi ad jogot ily közleményeknek egy erdészeti szaklapban helyet foglalni, mi azoknak célja, s minő gyakorlati hasznot mutathatni fel azok nyomán az év végével?

Hogy a fanemek és erdők növekedési viszonyai a talaj és égalj viszonyaival oly szoros és határozott összeköttetésben állnak mint a mennyiségtanban a tényezők az eredménynyel, s így ha a tényezőket és azok összehatásának törvényeit ismerjük, azokból az eredményt biztosan kiszámíthatjuk, az kétséget nem szenved. Midőn tehát Selmecezen égalji vi-